

پاسه کھی شهمیران

گولی تهره قی

و/ دلاوهر قهره داغی

به رله وهی به پاسی ژماره هفتادا راگهین، پاسه که به ریده که وی و جیمان دلی، که چکوله که م چند ههنگاوک به دوایدا راده کاو به رله وهی بگاته پیچی جادده که، نائومید ده بی له وهی پاسه که راوهستی، ئیدی چاوه ری ده کهین تا پاسی دواپی هه لمانگری.

به فریکی ناکاو ده باری و هه لمیکی ته نک له هه وادا خول ده خوا، بیده نگیه کی سازگار جیگه ی به غه لبه غه لبی روژانه ی شار لیژکردوهو هه موو شوینیک سپی و نارام. له ماوه ی ئه م هه شت ساله دا که له پاریس ده ژین، ئه مه ئه وه لین جاره که به فر

به ئاوها چرپيهك بباريئت. دهنگى نه نكم له گويمدا ده زرنگي ته وه:
" ئه وه مه لايكه ته كان سه رگه رمى مال پاكردنه وهن، توؤز خوئى
سه ره وه ره كان گسك ده دهن و فه رشه كانى ئاسمان ده ته كيئن!"
زستانه هه تا وييه كانى تارانم ده كه ونه وه بير، چيا گه ردى
كه شه كه ي ئه لبورز له ژيئر ئاسمانىكى رووناكدا، واته واتى
به فرماله كانم ده كه ونه وه بير له سه ريانى مالان، دارچناره كانى
ئه وسه رى باخم ده كه ونه وه بير كه وهك پيريژنى بالابه رز سپيى
ده چوونه وه.

له مناليدا كه به فر ده باريى ئيدى پينه ده چوو خو شكاته وه،
شه ممه، يهك شه ممه، دوو شه ممه ... روژه كانم ده ژماردى، ده
سه نتيمه تر، بيست سانتيمه تر، نيو مه تر به فر له سه ر عه رد
ده نيشت و بو ماوه ي هه فته يهك ده رگاي قوتابخانه داده خرا.

چهند خو ش بوو! خو شيهك مه گه ر خودا بو خو ي بزاني، يهك
هه فته ي ره به ق نووستنى به يانيان، يهك هه فته ي ره به ق شه پره
توپه لى نيو كو لانه كان له گه ل هه زارو يهك كورپه خال و كچه پوور،
يهك هه فته ي ره به ق دوور له چاوى توپه ي خانمى مودير يان
ماموستاي نارپه سه نى ماتماتيك، نه كردنه وه ي كتيبي فيقه و نه
نووسينه وه ي وه زيفه ... يهك هه فته ي ره به ق دوور له ئه زبه ر
كردنى شيعريكى دريژو قور، يهك هه فته ي ره به ق دوور له مه شقى

خۆشنووسىيى به قاميش و مه ره كه بى چىنىيى، ره ها له چه نگالى
دهرس و قوتابخانه ... كهوت رۆژى ره به ق نازادىيى و يارىيى.
چه ند خۆش بو ئه و كاتهى كه ميوانمان ده بوو، به فر ريگه كانى
ده گرت، ئىدى هه موو ئه و ميوانانهى كه له مالى ئيمه بوون دوو
سى شه و گلده درانه وه. ميوانه هه ميشه ييه كانى مالى ئيمه برىتىيى
بوون له: داپيرهى بارىك و بنيس و ميهره بانم، كه شه وو رۆژ
دوعاى ده كردو به ختيارىيى و ساخ و سلامه تىيى و عومرىكى دريژى
بو ئيمه له خودا داوا ده كرد.

نه نه گيان، پوورى دايكم كه گوئى كه رو هه سته كانى له كار
كه و تبوون، به هه له منى له گه له براكه م و براكه مى له گه له يه كى له
كوپه خاله كانم و ئه و كوپه خاله شمى له گه له يه كى له هاوسىكان
و ئه و هاوسىيه شى له گه له مندا لىتتكد ه چوو.

پووره نازهرى نازهنينم به خوى و مناله هارو هاجه كانىيه وه،
مناله كانى له راره وه كانا يه كه و گوته كه يان ده كردو خه راپتر له
مه يمونى كئوى به زىقه زىق، يان به ديارو درگا و دره خته كانا
هه لده زنين، يا خود له سه ر په يژه كان هه لده خلىسكان و ده كه وتنه
خواره وه.

خاله ئه حمده خان، ميهره بانترين دگانسازى دونيا، ئه و
دگانسازى كه دلى نه ده هات دگانى كه س بكيشى. هه ر كه
يه كيكمان ده گريا، ئىدى فرميسك له چاوانى ئه ودا قه تيس ده ما.

خاله گه وره، ئەفسەری تۆپخانەى سوپا كه له ئەسپ دەترساو زەندەقى لەتۆپ و تەفەنگ چووبوو، هەر ئەو رۆژەى كرايه ئەفسەر، جلکەکانى داكەندو بەرکۆشىكى ژنانەى لەنێو قەدىيەوه گرێداو ئىدى پىي لەمال نەنايه دەر ... بۆ خۆى كهوتە دروستکردنى مرەباى بەتام و چىنى بلسى رەنگاوپرەنگى خورى.

دوا كەس، توبا خاتونى قەلەوو لەش داھىزراو، چىرۆكى سەيرو سەمەرەى بەلەدو ئاشنايه تىي لەگەل جنۆكەو ئەپرواحدا ھەبوو، جادووگەرىي دەزانى و جار جارە سىحرى بۆ دەکردىن.

تا بەفر دەكەوتە تووانەوه، ھەموو ئەو خەلكانە لە مالى ئىيمە دەمانەوه، منىش عاشق بە ژوورى قەرەبالغ و لىفەى راخراوو مېزى پر لەخۆراكى جۆراوجۆر: ھەر لە گۆزەى شەربەت و كاسەى پر لە دەنكە ھەنارو دەفرى لىواو لىو لە شۆرباى زەردەوه تا دەگاتە بستەو شىرىنىي و گەزى ئەسفەھان و ئەو پاقلاوھ بەتامەى كه داىكم دروستىدەكرد.

چەند خۆش بوو كاتى ھەزاران بۆنى تاسىنەر لەھەرچوار لای مالىكەوه بەرز دەبۆوهو لە دالانەكاندا بلاودەبۆوه. بۆنى تووتنى سەبىلەكەى داپىرەو ھەلمى بۆنخۆشى گژوگيا كولىنراوھەكانى نەنە گيان وعەترى زەعفەرانى سەر برنجى كولاو بە دارچىنىي و زىرەو گولاو پىازى برژاوو كەبابى نىوھ برژاو لەسەر پشكۆى ھەلايساو.

چەند حەزم دەکرد بە ورتە ورتی گەورەکان و پیکەنینه کپەکانیان کە لە ژوورەکانی ئەملاولاو دەهاتە گویم، خەو لەچاوانم بکەویت، گویم رادەدێرا بۆ دەنگی بەسۆزی تارەکەى خالە بچووک و لاواندەوہى ژێر لیوی پوورە نازەرۆ شەپەشەپى سۆلەکانى دایکم لەسەر پپلیکانەکان، گویم رادەدێراو ئیدی خەو دەبیردەوہ، نیوہشەو خەبەرم دەبۆوہ، دەمبىنى هیشتا گەورەکان نەنووستوون و گلۆپەکانیش ھەر داگیرساون، هیشتا موبەق پیر لە ھاتوچۆى خەلک و لە تەقەتەقى قابڵەمەکان بوو، ھەمدیس خەوم لیدەکەوتەوہ، خەوہکەم سووکتر بوو لە فرینى کۆلارەيەکی سرك.

ئەمشەویش وەك سەردەمى منالیی بە تەماشاکردنى بەفر خەنىی و خۆشحالم، کچەکەیشم لەوپەرى جۆش و خرۆشدايە، بەچواردەورى خۆیدا دەخولیتەوہو سەما دەکا، بە دەستە چکۆلەکانى بەفر تۆپەل دەکاو بەملاولای خۆیدا ھەلیدەدا، بەردەوام رادەکاتە ناوہراستی جاددەکەو نینگەرانی ھاتنى پاسى ژمارە ھەفتايە. ئەم نینگەرانییەى ئەو خورپەى دلە چکۆلەکەى منالیی خۆم دەخاتەوہ یاد، ئەو وەختەى ھەموو ئیوارەيەك دواى ئیزن بوونمان لە مەکتەب، بە نینگەرانیى چاوم لەوپەرى جاددە دەبپى و لە چاوەروانیى بینینی کاک عەزیزی ھاوڕێمدا دەقیقەم دەژمارد.

سەر ھەلەدەبېرم، دەم دەكەمەو ھە تا پرۆشەى بە فر لەسەر زوبانم
بنيشى، واى ... پرۆشەى بە فر چ تاميكي خوش و چ بۆنيكي
سازگارى ھەيە! ھەك ئەوھى ھەزاران پەرى گولە يلسەمىن لە
ئاسمانەو ھەببارنە خوارەو ھە. ھەستدەكەم پيىم لە ھەرد بۆتەو ھەو لە
فەزادا مە لە دەكەم، ھەك بليى لەنيو بلوريكي چرادا بم و
ھەناسەيەكي شاراو ھە من لە زەمەندا بگەپيىتتەو ھە بۆ دوا.

سەرنج دەدەم، تەمەنم (دە) سالانە، لە چوار راکەى نزيك
قوتابخانە چاو ھەروانى ھاتنى پاسەكەى شەميرانم.

خانوو ھەتازەكەمان لەو پەرى دونيايە، لەوديو گەردۆلكەكان و
لەسەر زەمىنە قاقرەكانا لەو خانوو ھەدا ژيان بەسەر دەبەين، چ
خانويەكي تر لەدەورەبەرمانەو ھەنيە، ھەندى شەوان لوورەى
چەقەل دى و دايكم ترس دايدەگرى، لالۆ ھەسەنى ئاشپەزىش
ھەر دەترسى، دەترسى و لە ھەژمەتا قەرەويلاکەى بۆ راپرەو ھەكە
دەگويزيتتەو ھەو لەوديو دەرگای ژوورەكەى باوكمەو ھە دايدەنى.

من مالەكەى ناو ھەپاستى بيابانم خوشدەوي و ناترسم لە ئاوى
تانكييە گەرەكەو ناترسم لە ئەستيركى پەر لە بۆق و لە سيبەرى
ئەو درەختانەش ناترسم كە ريك لە خەلكانىكي چەقاو ھەسوو
دەچن. ناترسم و لەو پەرى باخەكەدا، لەوديو دار شمشادەكانەو ھە
بە چەرچەفى كۆن ژوورىكي چكۆلەم بۆ خۆم روناو ھە، كەس منى بۆ
نادۆزيتتەو ھە، خواردەنەكانم لەبن خشتەكان دەنيىم و لەترسى دايكم

ئەو وەرەقەى ئىمتىحانانە دەخەمە چالەوہ کہ سفرم تیدا
وہرگرتوون، دار چنارەکان ھاوگەمەى خۆمن، ھەر یەك لەو
درەختانە ناویکی خۆیان ھەيە، درێژترەکانیان کورن، کہ لە
قوتابخانە دیمەوہ، جانناکەم دادەنیم و بە پەلە خۆم دەگەيەنمە
لایان، ھەموو ئەو شتانەیان بۆ دەگێرمەوہ کہ کردوومن، بە
دەنگی بەرز کتیبی فارسییان بۆ دەخوینمەوہ، ھەندیکیان
دەکەونە باویشکدان، ھەندیکی تریان ھەسوودو ناپرسەنن و گویم
لیناگرن، ئەوانە ماچدەکەم کہ لەگەلم باشن، بنیشتە جووراوہکانم
بە گەلاکانیانەوہ دەنووسینم، ئەوانەش دارکاریی دەکەم کہ لە
پاشەملە زەم دەکەن، دارکارییان دەکەم و چلەکانیان بە
گوریس دەبەستمەوہ.

تا قوتابخانەى (فەروز کوی) بە پاس زیاتر لە سەعاتە
رێیەکە، براکەم لە من گەورەترەو بۆی ھەيە بەتاقى تەنھا بیئ و
بچیت، بەلام من دەبێ لالۆ ھەسەن دەستم بگری و بۆم نییە بئ
ئىجازەى ئەو یەك ھەنگاو بە تەنھا بپۆم، ئاخەر ئەمە ئەمرى
دایکەم، بەلام من خۆم چیم پىخۆشبى ئەوہ دەکەم. خو گەر لالۆ
ھەسەن یەك کەلیمە بۆ دایکم بگێریتەوہ پىستى دەگرووم، لەبەر
ئەوہى دەزانم کاتى کللی ئەمبارەکەى سەرى بزر بوو، لەنیو
بەرى چاکەتەکەى ئەودا بوو، دەزانم کاتى دایکم لەمالەوہ نابى،
بە مشت نىسک و برنج و لوبیا لە گونیکان دەدزى و لە

تووره که یان دهنی، له وسه ری باخه که و له پشت ناوده سته که وه ده یشاریته وه تا کاتی رژی ئیجازه ی هات له گه لّ خویدا به ری، ده ی له بهر ئه وه یه که لالو حه سن ناویری و بوی نیه هیچ بو دایکم بگیړیته وه. هر بویه که نه له و قسه و نه له من قسه و ئیدی پاک له پاکین.

سه عات چوار له مه کته ب ئیزن ده یین، لالو حه سن ده گاته سه رم و له چوار راکه بو پاسه که ی شه میړان راده وه ستین. ئه مرؤ به فر ده باری، کلوه به فری هینده ی ژیر پیاله یه ک، هه موو شوینیک سپی سپی ده چیته وه و لالو حه س نیش وه ک تارماییه کی سپرراوه له په نا دیواره که دا هه لئروشکاوه، روخساری به په له هه وریکی ته نک ده چی، له وه وه ره ده چی که من شه وانه له ئاسمانا ده بیبیم و پیموایه خه لکانیکی هه زار سال له مه و به رن، هه ندیکیان تاجیان له سه رو ریشیان دریژو به سواری ئه سپی تیژپوه غار ده دن. گه ر بونیا م به وردی دیقه ت له ناو مانگ بدات، ده بینی که منالیکی چکوله ی تیدا دانیشتوه، هه ردو قاجی هیناوه ته وه یه ک و ده گری، من هه رکاتی ئه و دیمه نه پیشانی برا که وده نه که م ده دم، نایبینی. دایکم له وه شه وه ده ترسی که مانگ چوارده یه و پیینا خوشه له ئه ستیره کان بنورم. گا له شینایی ئاسمانه وه هه ژدیهایه کی زه به لاج ده رده په ری و له (شیره ری) وه داده به ری، کاتی که ئه وه به لالو حه سن ده لیم

له حه ژمه تا ده قیژینی، چمکی لیفه که له سهر خوی لاده باو به
دهنگی به رز دوعا ده خوینی.

پاسه که ی شه میړان دیار نییه، منیش خه نیم و له ناوه پراستی
جاده که دا خلیسک خلیسکینه ده که م، به لقه به قه دی
دره خته کاندای ده مالم تا تۆپه لیک له به فره که ی سهریانم به رکه وی.
لالو حه سهن جانتا و سه فهرتاسی خوارنه که می له بن هه نگل ناوه و
له تاو سهرما هه لده له رزی، هه لمیکی بیگیان له ده مییه وه دیته
ده ری. لالو حه سهن پیلاوه کونه کانی باو کمی له پیدایه که چه ند
ره قه میک به پیی گه وره یه، پیلاوه کانی لای پاژنه ی پییه وه هیند
به تاله که ری که به فر دزه ده کاته ناوییه وه، دهستی لالو حه سهن
چکوله یه و دهستکی شه کانی دای کمی له دهست کردوون، جوتیک
دهسکی شی تاکه و تاک، تاکیکیان چه رمیکی په مه یی و
ئه ویتیشیان موشه به کیکی ره ش. باو کم هه موو شه وانیکی جه ژن
جواب ده نی ری چاکه ت و کراس و پیلاوو گوره ویی و فانیه و
ژیرکراسی تازه بو هه موومان بکرن. لالو حه سهن جلکه تازه کانی
ناپوشی، به لکو له جانتا که یان ده نی تا که هاوین بو گونده که ی
گه رایه وه، له گه ل خویدا به ری، یا خود ده یان فروشی و پاره که ی له
لوه ی بوخاریی ژوره که یدا قایمه ده کات. من ته نها که سی کم که
ده زانم پاره کانی له وی حه شار ده دا، به لام دهستی بو نابه م،
سویند ده خوم دهستی بو نابه م.

دەنگى مەكىنەى پاسىك لە دورەو دەيت، لالۆ حەسەن لە جىگەكەى رادەپەرى و منىش خۆشحال و دردۆنگ بەهاتنى ئەو ژوورە سىپىيە چكۆلەيەى كە وەك حاجى لەقلەق نىزىكدەبىتەو. دىقەتدە دەم، لەدلى خۇدا دەلئىم: گەر لايتى لىدا سوار دەبم، گەر لىينەدا چاوەرى دەكەم تا پاسەكەى دوايى ... سوار نابم تەنانەت گەر لالۆ حەسەن لەسەرمادا رەقەلبنى و دايكم لەچاوەروانيدا شىتبنى و خۆيشم لەبرىتتى و شەكەتيدا گيانم دەرچى! ئەمە نەينىيەكە چ كەسى لىي ئاگادار نىيە ... هىچ كەس، ئەمە نەينىيى نىوان خۆم و كاك عەزىزە، تەنانەت لالۆ حەسەنىش لەو نەينىيە بىئاگايە و تىناگا بۆچى هەندى رۆژ سواری پاسەكەى شەمىران نابم (ئاخر ئەو پاسەى لايت لىينەدا پاسەكەى شەمىران نىيە!) رادەكەم و دەكەومە هاوار هاوارو چ حىسابىك بۆ بۆلە بۆلەكەى لالۆ حەسەن ناكەم، چەندىن جار هەپەشەى لىكردووم كە بە دايكم دەلئى، منىش ئىشارەتم بۆ كلىلى ئەمبارەكەى سەرى كردوو كە لەنىو بەرى چاكەتەكەى ئەودايە، هەربۆيە حەقى بەسەرمەو نىيەو دەستى لىهەلگرتووم.

ئەو پاسەى كە سى جار لەدوورەو لايت لىدات ئەو پاسەكەى كاك عەزىزە. من هەموو شەوانىك وەختى خەو، لەبرى ئەو دۆعايەى كە دايكم فىرى كردووم، سى جارەن لەبەر خۆمەو دەلئىم: "جگە لە پاسەكەى كاك عەزىز سواری چ پاسىكى تر

نايم! "ئەمە پەيمانئىكە كە تا رۆژى ھەشر بە يەكترمان داوہ،
ھەلبەتە پەيمانئىكى بئىدەنگ و بەبى وشە، لەبەر ئەوہى من لەگەل
ئەو ھاوپرئى زەبەلاھەمدا كە لە باوكم كەلەگەت ترەو
ھەرەسەكانىش لە بېچم و قىافەتى ترسناكى دەتوقن قسان
ناكەم، ئاخىر ناوئىرم قسانى لەگەل بكمە!

لايتى ئەو پاسەى كە لە دوورەوہ دئت دادەگىرسئت و
دەكوژئتەوہ، دلم وەك فرفرۆكە بە دەورى خۇيدا دەخولئتەوہ،
پاسەكە رادەوہستى و سوار دەبم، لالۆ ھەسەن پئش من
سەردەكەوئى، كاك عەزىز سەير دەكاو بە چاوە ئاوساوو
سووتەمەرۆكانى وەلامى سالاوہكەم دەداتەوہ. قژى كاك عەزىز
چەورو لوولە، لالۆ ھەسەن دەلئى: ئەم كابرايە دەلئى قژى
نىگرۆى شەش مانگىي كردوہ!

برۆى كاك عەزىز رەش و سميئئىكى زل كە ھەموو دەمى
داپۆشيوہ، لە كورسىيەكەى پشت كاك عەزىزەوہ دادەنىشم، لالۆ
ھەسەن خۆى بۆ دواوہى پاسەكە دەكوتئى، ئاخىر ئەوئى گەرمترە،
ھئشتا دانەنىشتووہ خەوى لئدەكەوئى. موسافيرەكان لەچەند
نەفەرئىك زياتر نين و ھەر ھەمووش خەوہنوچكئيانە. رئى
قوتابخانە تا مالەوہ سەفەرئىكە بۆ خۆى، بە تايبەتئيش كە
زستانان بەفر دەبارئى و ترومبئلە بئى زنجيرەكان لە چەقى
جاددەكەدا دەخزئىن و ئئدى رئگە دەگئرىئى. ھەندئى رۆژ كاك عەزىز

شه که ته و باویشکی زل زل ددها و بۆنی ده می له و ده رمانه تیژتره که دایکم له برینه کانی سه رئه ژنۆمی ددها، سه رم گێژ ده خواو ریخۆله م ده که ویته قۆره قۆره، کاک عه زیز له ئاوینه که وه ته ماشام ده کاو ده مخاته پیکه نین، گوپی پر ده کا له هه وا، لووتی وهرده چه رخی نی، چاوی قیچ ده کا .... منیش ده ستم به ده ممه وه ده گرم تا نه فه ره کان ده نگی پیکه نینه که م نه بییه ن، له تو یی دلا خه ریکم له پیکه نینا بته قم. ها ورپیکه م له دیو ده چی و منالانی چکۆله لیدیه ترسن، هه موو ده ست و سه ر سینگی به خال کوتیوه، له نزیك گو ییه وه تا ئه وه سه ری ملی هیلیکی شینی ئه ستوور کی شراوه، وه ک ئه وه ی کاتی خۆی که سیك ویستی بی تی سه ری بپری.

دایکم قه تاوقه ت سواری پاس نابی، ئاخر ئه و شو فیرو ترومبیلی خۆی هه یه، به لام ده زانی که دنیا دیوی وه ک کاک عه زیزی تیدایه، بۆیه دایمه و ده رم دلی لامه، هه ز ناکا به پاس بچم بو قوتا بخانه، به لام ئه وه ئه مری بابمه و که س بۆی نییه لی لادا. لالۆ هه سه ن له دوا ی پاسه که دا به چیچکانه وه خه وی لیکه وتووه، کزه یه کی سارد له شووشه ی شکاوی جامه که وه دیته ژووری و نه فه ره کان خه ریکن ره ق ببنه وه، کاک عه زیز چاکه ته که ی داده که نی و دهیدا به سه ر کۆشما، چاکه ته که ی بۆنیکی ناخۆشی لیدی، هه ز ده که م نه فه ره کان ته ماشامکه ن و

منیش به شانازییه وه دهست به یه خه ی چهوری چاکه ته که یدا
بینم، په نجه کانم بۆنیککی سهیر ده گرن، بۆنیک که له مالی ئیمه دا
نییه، له مالی خال و پووره کانیشما نییه، بۆنی سهگ و پشیله و
گاو مه پش نییه، بۆنیکه که له کونه کانی دونیایه کی نه ناسراوه وه
دیت، بۆنی هه موو ئه و کاره خه راپانه یه که نابیی بکرین و بۆنی
هه ره موو ئه و شتانه یه که ناکرئ ئه لعان بزانیین.

بۆنی دایکم له چ بۆنیککی تر ناچی، بۆنیکه هی عه ترو پۆدره ی
فه ره نسیی، بۆنیکه له ژنه ئه کتره کانی سینه ماو گوڤاره کانی
مۆدو شه قامی لاله زارو هۆلی سه مای کافیتریای (شه هره داریی)
یه وه دیت، دایکم بۆنی رۆژانی ئاینده ی لیدیت، بۆنی سبه ینی و
بۆنی هه موو ئه و شته باشانه ی که له چاوه پئی مندان.

به و چاکه ته وه ی که دراوه به سه ر کۆشما بوومه ته
مه خلوقیکتر، مه خلوقیک که چ ناچار نییه پاکوته میزو به ئه ده ب
و ده رسخوین و یه که می پۆل بیت، چ ناچار نییه قردیله ی فوودراو
له قژی بداو سلّو له هه مووان بکاو هه مووان به خیربیتنی، چ ناچار
نییه له هه موو بۆنه یه کی میوانداریییدا، ئه و شیعره له به رده می
غهریبه دا بخوینیتته وه که له مه کته ب فییری بووه و هیشتاکه ش به
باشیی ئه زبه ری نییه، چ ناچار نییه یه که مین وانه ی فییربوونی
پیانوی، که جگه له دووباره کردنه وه ی دۆری می فا سوّل لا سی
چ شتیکیتر نییه، بۆ خزم و خویشی چه نه بازو بی حه وسه له

بژهنئى، چ ناچار نيه به شدارى له پيشبركئى ههلبژاردنى
جوانترين منالدا بكاو بيباتوه.

بهو چاكهتهى كاك عهززهوه له سهر كووشم، بوومه ته مه خلو قيك
كوتومت وهكو ئهو، ههستده كه م ته واوى جهسته م به خال
كوتراوهو نيوهى دگانه كانيشم ئالتوونن، خو م ده بينم به تا قى
تهنى به كو لانه كاندا ده سوورپيمه وهو وهك كچه تيوه كانى فاتهى
جلك شو ر كه وتوومه ته حيلكه حيلك، له پاشكوى قوزترين كورى
گه ركه دا، له سهر ماتوره كهى داده نيشم و له گه ليدا ده روم فيلمى
ته ر هزان بيينم.

ده گه ينه ويستگهى (ئابشار)، له وي دا كاك عهززه پاسه كهى
را ده گرئى، زوربهى نه فه ره كان داده به زن تا له چاخانه كهى سهر
ريگه چايهك بخونه وه. من و لالو حه سه ن له جيگهى خو مان
نابزو يين، كاك عهززه به ره وهى دابه زيت، پا كه تيكي چكو له له
دا شبردى پاسه كهى ده رده هينئى و له سهر رانم دا يده نئى، له
ئاو ينه كه وه ته ماشام ده كاو چاو داده گرئى، رو خسارى ليوا وليوه
له ميهره بانى، وهك دا هو له په رويينه يه كه پره له هيلئى نه رم،
هاورپكه م ميهره بانترين ديوى دونيا يه وه له ده ست و پييه وه،
له بوئى سه يرى ده مييه وه، له چاوه سووته مه رو كانى يه وه، له
چاكه ته چه ورو شپه كه يه وه ... شتيك وهك هه لميكي ته نك
ديته ده رئى و گه رماروم ده دات، منيش له وه هه لمه سيحراوييه دا

وەك كلووه بەفريك دەتویمەو و ھیند بەختەوەر دەبم كە ئیدی
 دەخووزم ھەزاران ھەزار ساڵ وەك پەیکەرێکی بەردین لە ھەمان
 شوین و بە ھەمان شیو ە بمینمەو، نە گەرە بم و نە بشگۆریم.
 ئەمڕۆ كاك عەزیز وشكە ئالبالووی بۆ كڕیم، لالۆ ھەسەن لە
 دواو ە ی پاسەكەو ە قاوم دەداو دەپرسی ئەرێ ئەو ە چ دەكەم!
 من خۆمی تیناگە یەنم و خیرا خیرا ئالبالووەكانم دەژمیرم.
 نەفەرەكان راو ە ستاون و چا دەخۆنەو ە. كاك عەزیز قومێك لە
 بوتلە عارەقەكە ی ھەلقوراندا، پاشان چوو تا لەودیو
 درەختەكانەو ە ھەلمیزیت، من سەیری ناكەم، سەردادەخەم و
 جوان جوان ئالبالووەكان دەجووم، بەلام لە سەرمدا دەیبینم و
 گوێچكەم سوور ھەلدەگەپیت.

دەكەوینەو ە رێ و تا گۆرەپانی (وەنەك) پاسەكە ھیواش
 ھیواش وەكو میروولە دەروا، ھەندیجار بە دوادا دەخلیسكین،
 ترومبیلەكانی تریش دەخلیسكین و لەناو ە پاستی جاددەكەدا
 لەبەردەم ئیمەدا دەچەقن. تاريك داھاتوو ە ھەموو دونیا سپیی
 دەچیتەو ە، لالۆ ھەسەن دەترسی و لەدوای پاسەكەدا لیكدای لیكدای
 بانگم دەكات، دەزانم كە چەند دەقیقە یەكی تر نابات دەست
 دەكاتە گریان، ئاخر ئەو ھەمیشە گریانەكە ی حازرو ئامادە ی ە
 رۆژی دوو سێ جار لەخووت و خۆرایی دەگری، دایكم پێیوایە
 گریانەكە ی لالۆ ھەسەن وەك گارە گاری مریشك وایەو چ

پاساویکی تاییه تی نییه، باو کم ده لئی: لالۆ حه سه ن و لاخیکه له و
گۆرهبی! لالۆ حه سه ن پیده که نی و دیاره و لاخ بوونی پیخۆشه،
هر بۆیه شادومان و خه نیی ده فره کان کۆده کاته وه و سه یری با بم
ده کا که به چیژه وه پلێک گۆشتیک ده جوئی و له لیانی
چیشته که ی قایله .

شووشه ی په نجه ره که ی لای منه وه شکاوه و کزه یه کی سارد ریک
روخسارم ده سمی، ملم وشک هه لگه راوه و پشتم له سه رمادا بۆته
شه خته . کاک عه زیز له ئاوینه ی پاسه که وه، به نیگه رانییه وه
دیقه تم ده دات، پاسه که راده گری، له ته رۆژنامه یه ک و چه ند پارچه
په رۆیه ک ده په ستینیتته درزی په نجه ره که وه و هه مدیس له پشت
سوکانه وه داده نیشیتته وه . من له زوبانه بیده نگه که ی ئه و ده گه م،
ده زانم دلّی لامه و وای پیباشتره شوینه که م بگۆرم، وه ک بلّی به
چاوانی پیمبلّی: "هه سه ته کچه چکۆله زینه له که! هه سه ته با
سه رمات نه بی، بپۆره دواوه، ئه وئی گه رمتره، ئاخو ده ترسم
نه خۆش که ویت!" منیش به ئه سپایی وه لامی ده ده مه وه: "نا، له
شوینه که ی خۆم هه لئاسم، ئه م کورسییه هینی خۆمه و له سه ری
هه لئاسم!"

نیگه رانییه که ی کاک عه زیزم خۆشده وئی، ئاخو ئه و میهره بانیه
دایکانه یه ی قولیی هاوړییه تییه که یم بۆ ده سه لمینئی، پیلووه کانم
لیکده نیم و سه فه ریکی خه یالّی به چاخه دووره کان و به

سەردەمی پادشا گەرەکانا دەکەم، سەفەرئیکی خەيالی بە زەمەنیکیا دەکەم که قارەمانانی بەوفا لەپیناوە سەلمانانی راستگویی و قوربانیدانیاندا بۆ شەهەرەیار، بە پێی پەتیی بەسەر پشکۆی هەلایساوا دەپۆن و لەگەڵ ئەژدیهای حەوت سەردا دەجەنگین.

چیتەر پاسەکه جوولەهێ بۆ ناکریت، رینگە گیراوه، سەرما جینگەهێ بە هەموو شتیک لێژ کردووه، لای راستی بەدەنم سەر بووه، سەرپەنجەکانم مێرووله دەکەن، پیم بیههست و سەرم وەك کێو قورس، وەك بلیی فووی تیکرابی دەئاسی و دەنیشبتهوه، بوومهته تهخته و لهتيلهی پیلووه نیوه داخراوهکانمه وه چەندین تارمایی له دەرەوه دەبینم که لهناو بەفرەکهدا سوور دەخۆن، ئاو بە که پوومدا دیتە دەری و چاوانم دەبرژینهوه. ناکاو گەرم گەرم دادیم، داخ دەبم، پاشان لەرزم لیدی و دگانهکانم له سەرمادا چۆقه چۆقیان پیدهکهوی، فرمیسک بە خور بەچاوانمدا دیتە خوار، ئاخر بەدەست خۆم نییه، کاک عەزیز بە پەنجە زبرەکانی سەر روومهتهکانم وشک دەکاتهوه و بە دەمی داخراوهوه پیدهکهنی، ئەو قوتابیانەهێ که کاک عەزیز دەناسن دەلین:

"هەموو دگانهکانی ئالتوونن!" باوەر ناکەم، لەدایکم دەپرسم، ئەویش نازانی و کاک عەزیز هەر ناناسی، بەلام پرسیارهکهمی پێخۆش نییه و هەرپهشەم لیدهکا که ئەگەر سەیری سایهق

پاسه‌کان بکه‌م یاخود قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌م ئەوا داخه‌م ده‌کا،
دایکه‌م پێیویه‌ ته‌نها خه‌لکانی خه‌راپ و لات دگانی ئالتوونیان
هه‌یه‌و هه‌مووشیان دزو پیاو کوژن و هه‌زار به‌لا به‌سه‌ر کچانی
چکۆله‌دا ده‌هینن.

من باوه‌ر به‌ دایکه‌م ناکه‌م، خه‌فه‌ت ده‌خۆم که‌ هه‌ندی جار دایکه‌م
ده‌بینم نا‌ره‌سه‌ن و درۆزن دێته‌ به‌ر چاو ... به‌ پوره‌ ئازهر
ده‌لی: قه‌له‌وی پیس! خه‌فه‌ت ده‌خۆم به‌وه‌ی که‌ دایکه‌م زۆر شت
نازانێ، بۆ نمونه‌ ناوی پایته‌ختی زۆر له‌ ولاتان به‌له‌د نییه‌و
فریشتی به‌ یاسا ساکاره‌کانی حیسابه‌وه‌ نییه‌، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا
به‌لای منه‌وه‌ دایکه‌م میهره‌بانترین و جوانترین دایکه‌ له‌ دونیادا،
شه‌وانه‌ به‌ر له‌نووستن خۆم ده‌که‌مه‌ نه‌خۆش تا له‌پال نوینه‌که‌مدا
دانیشێ، ده‌خوازم ئیعتیرافی بۆ بکه‌م که‌ چ بیرو خه‌یالاتیکی
خه‌راپ له‌باره‌ی ئەوه‌وه‌ له‌ که‌له‌مدایه‌، به‌لام دایکه‌م هه‌میشه‌ هه‌ر
خه‌ریکی ئیشه‌، په‌له‌یه‌تی و گوێ له‌ قسه‌کانی من راناگرێ، گه‌ر
بزانێ به‌ ئەسپایی له‌ودیه‌و ده‌رگاوه‌ گوێ له‌ قسه‌کانی ئەوو باوکه‌م
راوه‌دێرم، ئەوا به‌ توندی سزام ده‌دا.

كاك عه‌زیز له‌ حه‌ژمه‌ت به‌فرو ریبه‌ندان گرمۆله‌ بووه‌، ته‌واویك
هه‌ول ده‌دا پاسه‌که‌ چه‌ند هه‌نگاویك پنیشتی به‌ری، به‌لام ناتوانی،
وه‌ك بلیی له‌ بیابانیکی سپییدا ریگه‌مان ون کردبێ. ده‌نگی لالو
حه‌سه‌نم له‌ دووره‌وه‌ دێته‌ گوێ، ده‌نالینێ و نزگه‌ره‌ی زل زل

لیدەدا، منیش سەیرم لی بەسەر هاتوو، هەستدەکەم خەریکم
 نەخۆش دەکەوم، گەدەم پڕ بوو لە ئالبالوو، دەخووزم
 بپشیمەوه، بە هەردوو دەست چاکەتەکە ی کاک عەزیزم
 بەخۆمەوه نوساندوو و سەرم گێژ دەخوات، دەمەوی هەستم،
 بەلام هیز لە قاجمدا نەماوه، دەمم دەکەمەوه، بەلام دەنگم
 دەرنایەت، هەموو شوینیک پڕە لە بەفر، هەموو پاسەکە، هەموو
 شار، هەموو دنیا پڕن لە بەفر، منیش لە ژێر ئەو تاقە سپییەدا
 بوومەتە سەهۆل، سالانیکە بەو جەستە بە شەختە بوومەوه
 ماومەتەوه، تەنھا چاوەکانمە کە وەکو دوو تەنوو دەسووتین و
 خیرا خیرا فرمیسک لە چاوانمەوه دیتە خوار، دەمم وشک و تال و
 لە دووی ئاو دەگهپئ: ئاو ... ئاو ... ئاو.

دەستیکی نەرم و بۆن خۆش، بۆنی پۆدرە و کریم، نیوچەوانم
 نەوازش دەکا. یەکی دۆعا بە گویمدا دەخوینئ و فوو بە
 روخسارمدا دەکا. روخساری ئلشنا بە چواردەوری
 تەختەنوینەکەمدا راوەستان و چاوانی گەورە و شیرینی پوورە
 ئازەر لە ژێر روشنایی گلۆپەکەدا دەدرەوشینەوه، بۆنی
 کولتوووەکە ی نەنکم دیت، نەرمی بەتانی و چەرچەفە پاک و
 تەمیزەکانی خۆم دەناسمەوه و دەزانم کە لەنیو نوینی خۆمدا و
 دایکیشم لەلاوهیه، هەستیکی لیواولیو لە ئارامی دەپژیتە دلم،
 خەوم لیدەکەوی و خەون دەبینم کە بە کۆلی کاک عەزیزەووم و

ئەویش وەكو فەرشى بالدار بە ژوور ھەورەكانەو دەفەرى و من بۆ
تەماشای شارە دوورو نەناسراوەكان دەبات، وای چەند ھەز
دەكەم دەمی بکاتەو ھو من دگانە ئالتوونەکانی ببینم، بەلام
ھەیفیک لیوہەکانی وەك سنوقیکی چکۆلەى پەر لە زیو زیو کلۆم
دراون.

تەواویك نەخۆشم، دختۆر کەوسەرى ھەموو پینچ شەممەھەك
سەردانم دەکا، سینگم قرخە قرخی دى و شەوانە تاکەم بەرز
دەبیئەو، دختۆر کەوسەرى ھەرچارىك کە دیت دەرمانەکانم بۆ
دەگۆرپى نەخۆشییە کەشم خەراپتر دەبى، لەپولاولاز بووم و رەنگى
مردووم لىنیشتووو و قژم دەپووتیئەو، دختۆرىکی ترم دیننە
سەر کە لەمن زیاتر دەکۆکى، دەرمانەکانى ئەم دختۆرە لە ھیچ
ئەجزاخانە کەدا دەسناکەوى. رۆژو ھەفەتەکان وەك با تیدەپەرن،
دەرس و مەکتەبم بىرچۆتەو، بە رۆژ دەنووم و لە خەویشدا ھەر
دەکۆکم، داپیرە لەخوار تەختەنوینە کەمەو دەدەنیشى و لەژیر
لیوہو دەو دەخوینى، گەر بەخەبەر بم، ئەوا ھەکاھەتم بۆ
دەگىرپىئەو و خوارنە کەم بەکەوچک بەدەمەو دەکات، ھەموو
رۆژىك لە پەنجەرەى ژوورە کەمەو لەو درەختى خورمالووە
دەنۆرم کە لق و پەلکەکانى رووت بوونەتەو لە گەلا، تا بەھار
دیت رۆژەکان دەژمىرم، ھەموو رۆژىك سەعات چوارى پاش
نیوہەق پاسەکەى شەمىران دەبینم کە لە چوارپاکەى بەردەم

قوتابخانه وه رهت دهبی و کاک عه زیزیش خه مبارو ته نها له جیگه
چۆله که ی من ده تۆرپ و تیده په پری، ده شی منی بیرچووبیته وه و
ئه وه نهسته لانه بداته کچیکی تر که له ناو داشبرد ی ترومبیله که یدا
بۆ منی داناون، دلم له غیره دا ده سووتی و کۆکینه که م توندتر
ده بی، دایکم به شپرزهی ده نیری به دوا ی دختور که وسه رییداو
دهنگی باو کم ده بییه م که ئه مر ده کا ئاماده مکه ن تا هه رچی
زووتره ره وانهی فه ره نسا بکریم.

ئه مسال له پۆله که ی خۆمدا ده مینمه وه، ده گریم و پووره
ئازهر ده لی: هیچ شتی که له ساخ و سلامه تی گرنگتر نییه. خۆزیا
هاوین ده هات و دار گیلایسه کان به گه لآو به بهر ده پازانه وه،
هاوینان ماله که ی ئیمه قه ره بالخر ده بی، خانه واده که ی ئیمه
قه بیله یه کی گه وره یه و من ده یه ها پوورو خال و یه ک دهرزه ن
کورپه خال و کچه پوورم هه ن. باو کم سه رۆکی ئه م قه بیله یه یه و
هه مووان حیسابی بۆ ده که ن، ئه م قه بیله یه رۆژانی هه ینی نانی
نیوه رۆ له مالی ئیمه ده خۆن و شه وانه ییش دایکم زیاتر له نیوه یان
له مالی خۆمان گل ده داته وه. هه موومان پیکه وه له به ره هیوانی
باخه که ده نووین، منالان له پال یه کدی داو گه وره کانیش دوورتر
له ژیر دارچناره کانا، له سه ر ته ختی دارین و له نیو په رده کولله دا،
باوکی شم به تاقی ته نها له ژیر که په ره که دا ده نوئ، دوو جوگه له ملو
لای که په ره که وه دینه خواری و تا به یانی دهنگی خو په خو پی ئاو

دیته گوئ. داپیره له گه ل ئیمه ی منالاندا دهنوی و چاودیریمان دهکا، له ژوور سه ری هه ریه کی کماندا په رداختیک سه هولاوو له ژیر سه رینی هه ریه کی کماندا چنگی گو له یاسه مین داده نی، مناله کان ده ژمیری و هه ریه که یان به ناوی خو یه وه بانگ ده کات تا دلنیا بی که هه موومان له جیگه ی خو مانین.

من حه زم له بیده نگی شه وانه، ئاخر له شه ودا لی دانی دلی میوه ی گه ییوو هه ناسه ی سووکه له ی بیچوو ه نه وپه سه کان ده بییه م، به رله وه ی خه وم لی که وئی، ئه ستیره کان ده ژمیرم و له وه ورانه ده نوپم که له ئاده میزاد ده چن.

یه کی که له وه ورانه له کاک عه زیز ده چیت، له وسه ری سه ره وه بانگم ده کاو به دم و چاوی ده مخاته پی که نین. خالوزاکانم ورته ورتیانه و داپیره له هه مان ئه و شوینه وه که لییده خه وئی، به شولکه دریزه که ی پیاندا ده مائی، خاله چکوله پرخه پرخ ده کاو سه گی که لاوه کان ده هی نیته وه پین، نه نه به دم خه وه قسان ده کاو توبا خاتونیش تا روژ ده بیته وه هه ر خو ی ده خو ری نی، یه کی له مناله کانیش لی کدا لی کدا تر لی ده داو داپیره له جیگه که ی راده په ری تا بزانی ئه وه کاممانین! منالان هه موو خو یان ده که نه نوستوو، هه ناسه له خو یان ده بپن.

به دم ویزه ویزی ئه ستیره و زیوه زیوی ئه ستیرانه وه چاوه کان پر ده بن له خه ون، هه ندی شه و باران داده کاو داپیره

نایلوئیکى قەبەو دريژمان پيدا دەدا كە ھەميشە لە پال خۆيدا
دايدەنى، من و خالۆزايەكم لە ژيەر ئەو رووپۆشە ئەستورەدا
دەنووين و ھەك ميروولەي ژيەر خاك گويى بۆ دەنگى باران
رادەديرين.

لە ھەكاتە ھەي كە نەخۆش كە وتووم ناچارم لە ژوورە كەمدا
زىندانىي بىم، ھەموو شتەك دەمترسيئى، ترس ھەك تارمايى
لە ھەموو شوينىكدايە، ھەندى جار دەرگا كە دەكاتە ھەو پاش
نيوھ پروانىش كاتى گەورەكان دەكەونە خەو نوچكى ديتە لام،
ھەندى جاريتريش لە وديو شووشەي پەنجەرە كە ھەيە ياخود خۆي
لە ژيەر كۆشى دايمكا قايم دەكات. ئەمرو بە يانايى لە ئاوينە كە دا
بوو، ھەك بليى گالتم پيىكا... ئەو ترسە كە دەمخاتە كۆكە،
دايمك ئيدى بپرواي بە دختور كە وسەريى نەماو ھەو دەرمانەكانى
توور ھەلداو ھە، خالە گيان، دختورى شەوان لە مالى ئيمە دەنوئى،
لە گەل دايمكدا وا ريككە وتوون كە شەويك ئەو شرينقەم ليىداو
شەويكيش دايمك، باوكم دەلى دختورەكانى فەرەنسا عەبقەرين و
بە يەكەمىن رەچەتە قورستين نەخۆشىي چارەسەر دەكەن،
پوورە ئازەر بە چاوانىكى خەمىن تەماشام دەكاو بە جۆريك ماچم
دەكا كە پيدەچى ئيتر نەمبينيئە ھە، لالو ھەسەن پۆستكارتيكى
كۆنى پيىە كە رەسمى ژنيكى قەلەوى قژ زەردى تيدايە و جلكيى
موشەبەكى مەخمەليى پۆشيو ھە، لالو ھەسەن دەلى: ئەم ژنە

شاژنى پاريسه و ژنيكى به دخووه و ئيمانى به قورئان نيبه! ئاخر
لالو حهسهن خه مى من و دايكميه تى و داوا له نه نه دهكا كه
شه وو روژ له پيناو رزگار كردنى ئيمه له چنگى ئه و شاژنه كافر
دوعا بكا، دايكم به خوشحالييه وه جانتاكانى سه فهر ئاماده
دهكات. من ده زانم كه ترس له پاريس یش هه يه و بو ههر شوينيك
بروين ترس ههر به دوامانه وه يه، نه نه په يتا په يتا دوعا دهكا و فوو
به روخسارمدا دهكا، توبا خاتونيش هه مو مه غريبك يه كه په رداخ
ئاوى جگه رى كولاوم ده رخوارد دهدا، هه زار جور موفه ركيان به
به گه ردن و پيمه وه كردووه و ژير سه رينه كه شم پره له قاقزى
چكوله ي چوارقه د كراو.

هيشتا هه موو پاش نيوه روپه ك كاتى ده بيته سه عات چوار، دلم
لاى ئيزن بوونى قوتا بخانه يه، دلم لاي ئه و پاسه يه كه له دووره وه
دى و وهك خه ويكى نيوه فه راموشكراو، به رله وهى بگاته من له
ته متوومانىكى سپييدا رو ده چى.

هيشتا ههر به ر له نوستن سى جار له دلى خو مدا ده ليم: من له
پاسه كه ي كاك عه زيز زياتر سواری هيچ پاسيكي تر نابم! ئه مه
په يمانيكه به يه كمان داوه و تا روژى حه شر ئه و په يمانه ناشكينم،
سویند ده خوم، له كاتى سویند خواردندا پيلووم ليكده نيم،
هه ناسه له خوم ده بريم و دلم وهك ته پل ليده دا، دلنيام كه كاك
عه زيز ليديانى دلم ده ژنه فى و وه لامم ده داته وه.

سى رۆژى تر سەفەر دەكەين، نەنە لاي پەنجەرەكەو
 دانىشتوو، گولە ياسەمىن دەكات بە دەزووہو و ملوانكە و بازنگم
 لەو گولانە بۆ دەھۆنیتەو، ھەمووان خەمبارن، تەنانەت توبا
 خاتوونیش كە ھەمیشە قونى بادەداو چەقەنەى لیدەدا، ئیستا
 ئیدی ئەویش وەك جارن نىيە، چاوانى پىر لە فرمیسك و ئاوى
 كە پووى بەسەر قۆلەكەى دەسپى.

لە دەرگا درا، بە خۆم دەلیم: رەنگە دختۆرىكى تازە یاخود یەك
 لە پوورەكانم بێت، ئاخر ھەزاران جۆر لە خەلكى دیدەنیمان
 دەكەن و رۆژى سەد جار لە دەرگای مالى ئیمە دەدرى.

لالۆ ھەسەن دیتە ژوورئ و لەپال دەرگا كەدا رادەوہستئ،
 گىژووئ، ھەپەساو تەماشای داىكم دەكات، دەیوى شتىك بلئ
 بەلام جورئەت ناكات، وەك ھەمیشە لە ترسا كەوتۆتە نزگەرە،
 ئىشارەت بۆ كەسى يان شتىك لە دەرەوہ دەكا، بەلام دەنگى
 دەرنایەت.

داىكم توورەو بېھەدادان ھەستاو بەدواى لالۆ ھەسەندا بەرەو
 دالانەكە چوو، دەنگى دەبىيەم: كئ؟ وەلامەكەى لالۆ ھەسەن
 نابىستم، تەھا دەنگى داىكم دیتە گوئ كە بەرزو بەرزتر
 دەبیتەوہو وەك دەنگى ئاژىر ھەمووان نىگەرەن دەكا، داپىرە
 ھەلدەسى و پەنجەرەكە دادەخا، بەتانىيەكە تا ژىر چەناگەم
 رادەكیشئ.

دووباره دهنګى دايكم دپته گوئ: " چيى؟ سايه ق پاس؟"
 راده چله کم، ده که ومه سهر نه ژتوو له سهر جيگه که م داده نيشم.
 وه لآمه که لالو حه سهن له باعه باعى مه پړک ده چيى که بيان هوي
 سه رى بېرن.

هاواری دايكم له نيو سهرمدا لوول ده خوا: " کيى؟ چيى؟ کام
 پاس؟"

لالو حه سهنى فه قير نيوه گيان و زمانى لال ده بيى، شيته شيته
 دايكم ده بييه م که ده يه ويى تديگا چوون سايه قيکى هيچ و پوچ
 جورته تى کردووه بو هه والپرسينى کيژه که ي بيت! لالو حه سهن
 ده نيويى تا پيپيلى گهر جاريکى تر به م ناوهدا بيته وه نه وا نه مر
 ده کا فه له مى نه ژتوي بشکين!

به تانيه که لاده دم، له جيگه که م دهرده پرم و پيخاوس و به
 جلکى تهنکى نووستنه وه به ره و دالانه که راده که م، توبا خانم
 هه ولده دا پيشم بگرى، پاليکى پيوه دهنيم و گازيک له ده ستي
 ده گرم، دايكم له م ره فتاره سه يرو سه مه ريه ي من حه په ساوه،
 نه مرم پنده کا هه رچيى زوتره بو سهر جيگه که م بگه پيمه وه،
 به لام گوئ به و هه موو هه پره شه و گورپه شه يه نادم و خو م
 ده گه يه نمه ژوورى خو پندنه وه ي باو کم که له وپه رى راره وه که دايه،
 ده چمه ژوورئ و له م ديوه وه دهرگا که به کليل داده خه م،
 په نجه ريه ژووره که به سهر کو لاند ده نوپي، په رده که لاده دم،

دهچمه سهر كورسييهكهو دهبينم كاك عهزیز وهك منالتيكى
 شهرمين و مهزلووم لهناوهراستی كوژانهكدا راوهستاوه، زهرفيتكى
 چكوژلهى بهدهستهوهيه، قژه لولو كههى شانته كر دووهو قوچپههى
 كراسهكههى تا بنى بنهوه داخستووه، ئاخرنایهوى سينگه بهخال
 كوتراوهكههى دهركهوى. پهنجهر كه دهكه مهوه، بانگيدهكهه، ئهوه
 سهيرى ئه ملاولای خوى دهكاو دهيهوى بروت، بهرتر بانگى
 دهكهه و دهستى بو رادهوه شينم، ئاور ده داتهوه، سهر هه لده برى
 و چاوى به من دهكه ويته، هه مديس هه مان ميه ره بانى ديرين
 روخسارى ده پوشيته وه، هون هون فرميسك له چاوانم ده پرژى و
 خویشم نازانم ده ليم چيى! كاك عهزیز هه ره له هه مان ئه و شوينه هى
 كه لى راوهستاوه، به سهر سلووم لیده كات، مه گهر خودا بو خوى
 بزاني چهنده خوشحاله، به ره و لای من ديتته پيشى، پیده كه نى و
 به و پيکه نينه شتيكى سهير روودهدات، ده مى ده كاته وه، ده مى
 وهك ئه شكه وتيك تاريك، يهك دگانی ئالتون له قوولایى ده ميدها
 وهك چراكه هى عه لادين پرشنگ ده دات، دلنيام هه رچيم بویت
 به هوى ئه و چرا ئه فسانه ييه وه بوم جيبه جى ده بيت، پيلووه كانم
 ليكده نيم و داوا ده كه م: "ئه مجاره چاك بيمه وه، ئه مجاره
 كو كينه كه م نه مينى و ترس به روكم به ردات!"

که گه‌یشتینه پاریس له ئوتیلی واگرام دابه‌زین، سئ رۆژ دواتر
دختۆریکی فەرهنساییی فه‌حسی کردم و ره‌چه‌ته‌یه‌کی دوورو
دریژی بۆ نووسیم، ته‌ندروستیم له جاران باشترو که‌متریش
ده‌کۆکیم.

چ که‌سئ له نه‌ئینی من و سیحری چرا ئالتونییه‌که به‌ئاگا
نه‌بوو، دایکم پێیوابوو چاکبوونه‌وه‌ی خیرام به‌هۆی زیره‌کی
دختۆره فەرهنساییه‌که‌وه‌یه، به‌لام خۆم ده‌مزانئ چاکبوونه‌وه‌م
له‌بن سه‌ری کئ و چیدایه، ئاخ‌ه‌موو شه‌ویک له‌تاریکی
ژووره‌که‌و ژیر چه‌رچه‌فه‌که‌دا ده‌ستم بۆ چرا خه‌یالییه‌که‌ی
عه‌لادین راده‌کیشاو دۆعا هه‌میشه‌یه‌که‌م دووباره ده‌کرده‌وه.

شه‌ش مانگ زیاتر له فەرهنسا ماینه‌وه، که گه‌رپاینه‌وه تاران
قوتابخانه‌که‌یان بۆ گۆریم، ئه‌و قوتابخانه تازیه‌م چه‌ند هه‌نگاوئیک
له‌مالئ خۆمانه‌وه دوور بوو، به‌ پئ ده‌رپۆشتم و ده‌گه‌رنامه‌وه،
به‌لام کاتئ له شه‌قامه‌که‌وه تیده‌په‌ریم دل‌م ته‌نگ و چاوم بۆ
پاسه‌که‌ی شه‌میران ده‌گێرا.

سالان به‌خیرایی رته‌ بوون و من ئیستا بوومه‌ته‌ کیزۆله‌ خانمیک
بۆ خۆم، پاسه‌ کۆنه‌کانیان کۆکردوونه‌ته‌وه‌و ترومبیلی تاکسی به
شۆفیژی جیله‌وه‌ جیئ ئه‌و پاسانه‌یان گرتۆته‌وه، به‌لام من
هیشتا به‌رامبه‌ر ئه‌و هاوڕی گه‌وره‌و دیرینه‌م وه‌فادارم، هه‌رکاتئ
دل‌م ته‌نگ ده‌بئ یان خه‌فه‌تئ رووم تیده‌کاو کۆسپیک ده‌که‌ویته

به رده م کاروباره کانمه وه، کوتوپر ده می موجیزه ئاسای هاوړیکه م
له وديو ياده وه ريبه کانی منالیمه وه دهرده که وی و پرشنگی دگانه
ئالتونیه که ی وهك ئه سستیره ی زوهره له تاریکی شه وانمدا
ده دره وشیتته وه .

پاسی هیلی ژماره هه فتا له سه ری پیچه که دا وه دیارده که وی و
به کاوه خو دیته پیشی، دهنگیکی منالانه له گویمدا ده لی: " جگه
له پاسه که ی کاک عه زیز سواری هیچ پاسیکی تر نام!"
کچه که م پیشم ده که ویته، دست بو سایه قی پاسه که
راده وه شینئ و چاوانی پر دهن له رازو خولیا ی منالانه. ده شی
کچه که شم نهینیه کی له لا هه بی و پیم نه لیت، ته اوویک وهك
ئه وه ی که منیش نهینیی خوم به که س نه ده گوت، نه به دایکم،
نه به لالو حه سن، ته نانه ت ئه و نهینیه م لای دارچناره کانی
ئه وسه ری باخه که یش نه ده درکاند!

*

له کتیبی (در استانه فصل سرد) هوه کراوه ته کوردیی.